

עפ"ת 22350/03/22 - חאלד אבו סמור נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-lod

עפ"ת 22350-03-22 אבו סמור נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 50251381823

בפני כבוד השופט עמית יורם צלקובסקי
מעורער חאלד אבו סמור
נגד
משיבת המעורער באמצעות עו"ד מדינת ישראל
עו"ד חודרוב המשיבה באמצעות עו"ד ר' מולא

פסק דין

למערער יוכהה עבירה של נהיגה ב מהירות העולה על המותר - 164 קמ"ש בדרך שאינה עירונית בה מותרת נהיגה ב מהירות שאינה עולה על 90 קמ"ש- בעת שנאג ברכב פרטי בכביש 7, ביום 30.10.21. המעורער לא התיצב לדין בבית משפט השלום לטעורה בפתח תקוה בתתע"א 5073-11-21 (כב' השופט הרכבה א' וشكון) במועד אליו זומן - 23.11.21, ולפייך הורשע בהיעדרו, (ביום 24.11.21), בעבירה שiocחה לו, והוטל עליו קנס בסך של 3000 ל"נ או 30 ימי מאסר תמורה, פסילת רישון נהיגה בפועל למשך 14 חדשים ופסילה בת 4 חדשים מותנית למשך 3 שנים.

בגזר הדין צוין כי מתחם העונש בגין עבירה שבוצעה בנסיבות אלה הינו בין 12-18 חודשים, וועונש של מאסר מותנה עד 3 חודשים, וכי מדובר בנהיגה ב מהירות "קצתה" שבוצעה על ידי נהג חדש, אשר יש בנהיגתו כדי לסכן שלוםם של משתמשים בדרך.

בבקשה שהוגשה לבית משפט קמא ביום 16.2.2021, טען המעורער כי לא התיצב לדין במועד שנקבע בשל כך "שהיה חולה ומרותק למיטתו" (הוצג אישור רפואי מיום 21.11.21 על מנתימי מנוחה), וכי במשך 3 ימים "לא יכול היה להודיע" על כך. עוד טען כי מידת המהירות בוצעה בכביש בו קיימים 3 נתיבי נסיעה לכל כיוון, וכי המעורער נהג ברכבו ביןות לכלי רכב מסווג דומה לשלו, ויש להניח כי השוטר טעה בזיהוי הרכב וממד מהירות נסיעתו של הרכב אחר.

המאמינה בבית משפט קמא התנגדה לבקשתה. צוין כי היה על המעורער שהוא מודע למועד הדיון, להגיש בקשה לביטול פסק הדין תוך 30 ימים ולנוכח השינוי הרב אין מקום לקבל בקשה.

בהתלה מיום 1.3.22 נדחתה בקשה המעורער. בית משפט קמאקבע כי הבקשה הוגשה בשינוי אשר אינו מצדיק ביטול פסק הדיון; כי המעורער יכול היה להגיש בקשה לדחית הדיון או לפנות לבית המשפט לאחר שהתקיים, אם

עמוד 1

אכן הייתה קיימת סיבה רפואית לאו התביעות. עוד צוין כי לא עולה טעם שיש בו כדי ליצור חשש לעיוות דין, וכי העונש שהוטל "הולם את העבירה".

בערעור נטען כי המערער הציג אישור רפואי שהצדיק את אי התביעות; כי בית משפט קמא "לא התייחס להגנתו" של המערער; בנוסף נטען כי בית משפט קמא "טעה" בקביעת מתחם העונש, והעונש שהוטל על המערער חריג לחומרה נוכח ווותק הנהיגה הקצר, ועונשים המוטלים בפסק דין אחרים בסביבות דומות. עוד נטען בעניין זה, כי בבקשת המאשימה בבית משפט קמא הייתה להטלת תקופת פסילה "שלא תפחת מ- 12 חודשים", ובית המשפט החמיר מעבר לבקשת המאשימה. נוכח האמור עותר ב"כ המערער לביטול פסק הדיון, והחרצת הדיון לבית משפט קמא, או לחלוփין, לאפשר לו להעלות טיעוני בית משפט קמא לעניין העונש.

ב"כ המשיבה סבורה כי יש להוותר פסק הדיון קמא על מכונו; אישור המחללה שהוצג על ידי המערער אינם קבילים ואינו מעיד על כך שנבצר מהמערער להתציב לדין, או לפחות להגיש בבקשת דחיה. ומdock השוטר עולה כי נשמר קשר עין עם רכבו של המערער ודבורי המערער המצויים בדוח, עולים כדי הודה. עוד צוין כי המערער כבר לחובתו 3 הרשותות נוספות.

לא מצאת טעם ראוי להתערב בהרשעת המערער שלא בפניו.

לא היה חולק כי המערער היה מודע למועד בו נקבע הדיון בבית משפט קמא - 23.11.21. טעنته כי לא התציב לדין בשל מחלת בה לכה, אינה נתמכת בראייה רפואית של ממש, והאישור הרפואי שהוצג אינו מצביע על מהות המחלת ועל המניעה להתציב במועד שנקבע; הגשת הבקשה לביטול פסק הדיון ביום 16.2.2022 - 3 חודשים לאחר מתן גזר הדין - מצביע אף היא על כך שהמערער לא נתן כל דעתו להליך בעניינו, ולא עקב אחר הדיון שהתקיים, ומחזקת את הקביעה בדבר מחדלהתביעות בתחילת הדין.

עוד יש לציין כי הוצג בבית משפט קמא אישור מסירה מיום 11.12.21 לפי סרב המערער קיבל את פסק הדיון שניתן בהיעדרו, והגשת הבקשה לביטול פסק הדיון ביום 16.2.22 הייתה תוך חריגה במסגרת 30 הימים מיום המיצאת פסק הדין, על פי הוראת סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי, תשמ"ב-1982, ומזכקת הייתה קביעת בית משפט קמא כי האיחור בהגשת הבקשה, די היה בו כדי להביא לדחייתה (בעניין הגשת בקשה לביטול תוך חריגה מסד הזמן, ראו רע"פ 1044/17 **תום הרון נ. מדינת ישראל**, פסקה 12, 18.7.2017).

ב"כ המערער טען (בבקשה להארכת מועד להגשת ערעור מיום 20.2.22), כי המערער לא ידע על גזר הדין שניתן, אלא ימים ספורים לפני הגשת הבקשה לביטול פסק הדיון, אולם דוחה אני טענה זו שלא נתמכה בתצהיר, ומשלא הוצאה על ידי המערער כל ראייה כדי להפריך את הרישום באישור המסירה בדבר סיורו לקבל את פסק הדין שנשלח אליו.

טענת המערער כי השוטר שמדד מהירות הנסעה כיוון את מד הליזר לרכב אחר, אינה טעונה כללית וסתמית שאין לה כל בסיס ראייתי, ומdock השוטר עולה, כי המדידה בוצעה בעבר רכבו של המערער "אשר נע בנתיב 1 מתוך 2 בודד". מהדוח עולה כי המערער לא חלק על ממצאי המדידה שהוצגו לו - עניין שיש לו משמעות ראייתית נוכח החריגה

המשמעות מהמיהירות המותרת - וטען רק: "**אבא שלי בסורוקה**", באופן המתפרש כשלעצמו, כ"מקצת הודהה".

העונש שהוטל על המערער אינו קל, אולם מדובר בנהיגה במהירות פרועה שיש עימה כדי לסקן את הציבור, ואת נוסעים הרכב בו נהג המערער, ובית משפט קמא ציין בכך דינו את ותיק הנהיגה הקצר. בעונש שהוטל יש עם זה, כדי לשקף צורכי ענישה ראויים (והשו לעניין זה: רעפ' 09/4740 **קרקי חסאם נ' מדינת ישראל**, 30.8.2009; רעפ' 1808/10 **זכרמן נ. מדינת ישראל**, 13.4.2010). עם זאת, נוכח העובדה קודמות דומות, ומהתביעה בבית משפט קמא עתירה לפסילה בפועל "שלא תפחית מ- 12 חודשים" החליטה לקבל את הערעור ולהקל במידת מה בעונש הפסילה שהוטל, באופן שעונש הפסילה הממשי עומד על 12 חודשים פסילת רישון נהיגה בפועל. מרכיבי העונש האחרים עליהם הורה בית משפט קמא יישאו ללא שינוי.

הערעור לעניין העונש מתקיים כפוף לאמור.

המציאות תעבור פסק הדין לידי הצדדים.

ניתן היום, י"א אייר תשפ"ב, 12 Mai 2022, בהעדר הצדדים.